

Беспарица Срба и циљ Албанца да се прошире ван административне линије Србије и Косова, разлози су, тврде упућени, због чега се у последњих пет година на територију Ниша доселило, по локалним проценама, око 11.000 Албанца са Косова.

Албанци са Косова масовно су од 2010. до 2015. године куповали станове, земљиште и обрадиве површине у Нишу, Лесковцу, Врању, Куршумлији, Прокупљу... Та појава је тренутно у стагнацији, бар што се тиче поменутих градова, али су села из тих општина још увек на мети трговаца некретнинама са Косова.

Међутим, не постоје званични подаци о томе колико је тачно Албанаца са Косова и где купило земљу по јужној Србији. Пре свега, јер се купопродајни уговори одвијају преко Срба са Косова.

Наиме, све се одвија по слову закона. На пример: Албанац да Србину паре да на своје име купи одређену некретнину, а у суду направе уговор по коме Албанац, наводно, управо ту суму позајмљује Србину, а као гаранција, то јест, залог да ће му новац бити враћен, наводи се поменута некретнина. Србин „не врати паре на време“ и на тај начин Албанци постају власници станова, а да при том не оставе траг о купопродаји. Срби за то добијају договорени проценат у новцу, а неретко у ту причу су укључене и агенције за некретнине, али и српски и албански адвокати. Наравно, Албанци са Косова се и даље сматрају грађанима државе Србије, па у том смислу могу слободно да купују некретнине по Србији.

Међутим, проблем је што они не признају Србији као матичну државу, па из тог разлога ангажују Србе да обаве тај посао за њих.

Нови Пазар се такође налази на списку пожељних локација, али се купци тамо углавном интересују за велика сеоска имања, удаљена од града. Због тога се по медијима често спекулише да су у питању припадници вахабијског покрета. Интересантно је да постоје сазнања да су придошлице у околини Пазара врло заинтересоване за куповину имања у Апатину, где је наводно већ купљен већи број салаша и других некретнина.

У Прокупљу, Блацу и Куршумлији сеоска имања су посебно занимљива за Албанце. Близу су Косова, а и врло су јефтина. Албанци тако за имање у том региону дају неколико пута већу цену него што је реална, имање не преписују на себе, већ се са власником прави специјално пуномоћје које обично уради адвокат у Приштини, по коме се имање уступа на „зајам“ дотичном.

То не пролази кроз правни систем Србије, па је тако и тај облик „куповине“ и промене структуре власништва — невидљив за наш систем. У општини Куршумлија чак је 10 села у којима нема становништва и њих су Албанци већ „узурпирали“. Упућени тврде да су Албанци, углавном из Подујева, крајем 2014. године у околини Куршумлије купили око 50 имања. На територији Лесковца такође где је земља врло погодна за гајење воћа и поврћа солидно очувану кућу са имањем Албанци купују за 5.000 евра.

Грађани тих делова Србије живе у страху да ће због све већег прилива Албанаца са Косова доживети судбину Срба са Косова. Они верују да се Срби одлучују да Албанцима продају куће и имања јер те општине спадају у најсиромашније општине у Србији. Због тога су уверени да ће у будућности на тим местима бити све више Албанаца, а све мање Срба и да је на делу „тиха окупација“ јужне Србије.ж
(Спутник)